

pràctica, en perjudici, naturalment, del país. Perque, després de tot, com regoneix el Ministre de Marina, ens quedarem sense barcos, com ens quedarem sense armaments y municions; perque per lo que respecta á la funció educativa ó de cultura, si l' Estat per un cantó hi gasta 50 millons, per altre costat se dona el cas irrisori de que 'ls ingressos que proporcionan al Erari públich els Instituts y Universitats, importan més que 'ls gastos: cas únich en el mon el del Estat espanyol que fassi negoci ab la ensenyansa, que per altra, part es semi-bàrbara; com deficientíssimas, impropies de país civilisat, son en la pràctica las demás funcions que l' Estat realisa.

¿Que 'l pressupost de gastos pera l' agricultura ve augmentat? Veuem que 'n resultarà en el terrenu dels fets. Suposem que realment s' inverteixen 300,000 pessetas pera camps d' experimentació; 50,000 pera missions agronòmicas; 150,000 pera ensenyansa agrícola als cuartels; 25,000 pera viatjes d' instrucció agrícola al extranjer; 200,000 pera estacions ampelogràficas; 50,000 pera adquisició de rassas selectas de bestiar..... suposem tot aixó, que quí sab que 'n resultarà al cap de vall, y comptat y debatut, l' agricultura estarà, mica més mica menos, com abáns, ab la diferencia que hi haurán una pila d' empleats pera cuydar d' uns serveys que estarán á l' altura de tots els demás que presta l' Estat.

Es d' agrahir tota la bona intenció que hi pugui haver en aquestas consignacions pera l' agricultura, pero consti que per aquest camí no 's va en lloch.

Totas aquellas consignacions, las rebaixas de determinats impostos relacionats ab la producció agrícola, son paliatius inútils pera curar els graves mals que pateix l' agricultura y totas las fonts de riquesa d' Espanya en general.

Es un error mòlt comú el fer descansar la salvació d' Espanya en las economías; no dirém que no se 'n hagin de fer, pero més que aixó importa fer gastos, gastos en instrucció, en industria, en agricultura, en obras públicas, procurant per demunt de tot, que aquets gastos sigan bèn invertits. Aquí hi ha la clau del problema: fer gastos ben fets. Y els que 'l Govern se disposa á fer per l' agricultura, son pochs y sobre tot mòlt mal repartits.

Son esquifidas las cantitats que destina á vías de comunicació, á obras hidràulicas, á ensenyansa agrícola de debó, que tant com més carregués en aquest punt el pressupost de gastos, més ne surtiria compensat ab els ingressos.

Hauria de pensar el Govern que pera que l' agricultura d' Espa-